

Universitätsbibliothek Paderborn

Ōrigenus Tōn Eis Tas Theias Graphas Exēgētikōn Apanta Ta Ellēnisti Heuriskomena

Cui idem præfixit Origeniana, Tripartitum opus, quo Origenis narratur vita,
doctrina excutitur, scripta recensentur

Origenes

Rothomagi, 1668

Homilia III.

urn:nbn:de:hbz:466:1-25059

IN IEREMIAM HOMILIA III

67

ταναλίσκον τοῖς ἀμέρτωσίς, Φάς τοῖς δικαιοῖς A
τρεπάντος· καὶ μεγάλος ὁ ἔχων μέρος ἐν τῷ
αἰσθάνοντι τῷ πεφτῷ. ὁ περίστας οὐ βάπτισμα
τὸ ἄγνωτον πινύματος· τίς δέδηλος ἐν ἑτέρᾳ σαζό-
μονος αἴσιον; οὐ δεομένος βαπτισματος, ὅταν
ἔληπτη τὸ πῦρ ἀκέινο, καὶ οὐ πῦρ ἀλλὰ θο-
κημάτῃ, καὶ φέρη τὸ πῦρ ἀκέινο ξύλα, ζερ-
πον, καὶ κατεύθυνε, ἀπὸ δὲ τοῦ κατακύνσας·
Ἄλλο τόπον λεγεμένον, ὃν μεσάμες
συναγαγέντες τὸν λόγουν τὸν τῆς γραφῶν, εἰς
τὸν καρδιαν ἀποτίθεμεν τὸ αὐτόν, καὶ κατ' αὐτὸν B
τὸν περιβόρυ τὸν. Καὶ διεντάσθη τοῦ τῆς
ἔξοδος τοῦ ἡρακλήτου, καὶ ἐπομένοντες εἰς
τὸν ἔσοδον τοῦ ἡρακλήτου, καὶ ἐν γελώντος
τοῖς ἀγαθοῖς περιελπόντος, καὶ ἐν γελώντος
στοιχῶν, ὃ δέδηλος καὶ τὸ κεράσος οὐδὲ τὸν αἰώνα τῷ μάρτυρι, αἰτεῖ.

Ο ΜΙΛΙΑ γ.

HOMILIA III.

Enfin l'

Μὴ ἐρημεῖς ἐγκόμιαν οὐδὲ ὅικαν ἴσος γένιλ, οὐδὲ
γῆ κεχερσωμένη, καὶ τὰ ἔξης.

Numquid solitudo factus sum domui Israël, ter. 2. 34.
vel terra desolata &c.

Interprete BALTHAZARE CORDERIO.

Φ Ήσιν ὁ κύειος ἐν τῇ αρχῇ τῷ αἰτιανοὶ-
θέτων τῶν τῇ ισεγκλήσῃ ἐν ἑρμηνείᾳ μάτι
σεις ἀρθέτο, σοῦν γη κεχροσιμόν· τίς δὲ γῆμέ-
* Καὶ γαρ· αδύνατος ἐπι τῷ πόπῳ, * τοῖς αὐτοῖς εἰς ἔξταζαν θ-
ύμοις· βέλτυνα τῷ μεγαλουμένῳ; ἵστω, οὐ δέδει ἐπι τῷ
ισεγκλήσῃ γένεσιν ἑρμηνείᾳ, οὐ γένονταν ἐπι τῷ
ισεγκλήσῃ γη κεχροσιμόν· ἀλλα δια τὸν ἑρμηνείαν γένο-
* Καὶ γαρ· νέν τὸν κύειος * τῷ ισεγκλήσῃ μεριν, ή γη κε-
χροσιμόν τοι μάτι δίτιν; ἐπι γη ὅτε τοι ισεγκλή-
σῃ οὐκον ἑρμηνείας, σοῦν γη κεχροσιμόν, τοῖς
θύμοις λιγον ἑρμηνείας, οὐ γη κεχροσιμόν· εἰ γη Δ-
πασιν δεῖ τοις ἑρμηνείσι, ψηφισασι δέδει δίτιν γη
κεχροσιμόν· τίς γείτα τόποις ίδιως ποιεῖ τ-
ισεγκλήσῃ κατ' ἔξαρτον λεχθίνα· μη ἑρμηνείας
* Καὶ γαρ· γένοις * τῷ οἴκαι ισεγκλήσῃ, ή γη κεχροσι-
μόν; Δικαίωσιν εἰλεύσηται τοις ζευκτολικας βίερ-
* Καὶ γαρ· Σεισα τῷ θεό· εἶτα μετὰ τοις κερδολικας * βίεργα-
ληρητας εἰσιν εἰπει τοις ιδικας καταβασιν εἰδειν ἑρ-
μηνείας μηδεν δίτιν δέδεις, αἰσθατέλων τῷ πλιον διτι ποιη-
ται·
* Καὶ γαρ· πάσι, κατάγαθος· οὐδενι κεχροσιμόν * γη διτι-
γης, Σοργον διτι δικοσιους κατάδικος· ποτος ἑρμηνείας, Ε-
αἰσθατέλων ημέραν, κατά νίκητα εἰς αἰσθατον
ποιεῖ· ποτος ἑρμηνείας τηις γης ποτον καρποφο-
ρεῖται· ποτος ἑρμηνείας ζευκτον δικοσιους κατά τινα Ιω-

AIT Dominus in principio eorum quae lecta sunt de Israël; se minime fāctum illi solitudinem, aut terram desolatam. Quis igitur in hunc locum incidens, non quarat, investigans sensum huius scripti? Esto, Deus in Israël non sit factus solitudo, non sit factus in Israël terra desolata. Ergo Dominus Israëli hodie factus est solitudo, vel terra desolata nunc illi existit? Quia quando Israëli non erat solitudo, nec terra desolata, genibus erat solitudo, & terra desolata. Si enim omnibus semper non solitudo est, & semper omnibus est terra iniuncta desolata; quid opus est seorsum ad Israël per exceptionem dici: *Nūquid solitudo factus fuit domini Israël, vel terra desolata?* Ceterum licet venire ad vniuersalitatem Dic̄i beneficia; deinde post vniuersalitatem eius beneficia descendere ad particularia. Nemini Deus est solitudo, qui solem suum oriri facit super bonos & malos: hemini terra desolata est, qui a plurimis super infestos & inquisitos. Quomodo sit solitudo qui oriri facit diem, & noctem concedit ad quietem? quomodo sit solitudo qui terram facit frugiferam? Quoniam solitudo qui vnumquemque regit secundum animam, variatione prædinis sit, ut si operari

acquirat, ut quod ex vnu suo sit exercitat per sensus? Nemini igitur est solitudo quoad uniuersalem rationem Deus. Quantum autem ad particularē attinet, venio ad res gestas in Israēl, & aio: Neque solitudo, neque terra desolata erat, quando in Ægypto faciebat signa & prodiga populo. Si quod autem tempus fuit quando derelicti erant, quodammodo ipsis solitudo, idque non frustrā, iis factus est. Quando vtique non erat Israēli Deus solitudo, neque terra desolata; tunc Gentibus secundum justam rationem solitudo ac terra desolata erat: quando autem aversatus est Israēlem, & factus ipsis solitudo & terra desolata; tunc effusa est gratia super Gentes, & factus est in nobis Iesus Christus non solitudo, sed plenus, & non terra

* ἀποτελέσματα τούς κατ' αὐτὸν λέγει, οὐ χωρίς πρόμετα

A Καὶ, ἵνα γυμνοῖς τοῖς * στιντεῖς αὐτοῖς τοῖς * τοῖς ν. α.
* Οἱ αἰδητήρεις; εἴτιν δὲ οὐδεὶν ἔφημος αἱ * αἰδητήρεις
τοῖς τὸ καθόλως λόγον ὁ θεός· αἱ δὲ τοῖς τοῖς ν. α.
ιδικοῖς, ἐργαζεῖται τοῖς τοῖς στιντεῖς αὐτοῖς μεταξύ τοῖς ν. α.
λέγω τοῦτο ἐρμόμενον, οὐτε γὰρ καχεροπορθόν τοῖς τοῖς ν. α.
τοῦ γυμνοῦ εἰποῦ οὐ σκέψασα, οὐτε πεποιητοῦ τοῖς τοῖς ν. α.
* εἰ δὲ τοῖς τοῖς γέγονεν οὐτε γάρ κατελέθησσαν, τοῖς τοῖς ν. α.
διοτεί ἐρμας αὐτοῖς, δοῦλον τόπον μετάτοις, τοῖς τοῖς ν. α.
αὐτοῖς ἐδόθετο· οὐτε * μέτρον οὐκτοῦ ποιεῖται τοῖς τοῖς ν. α.
ὁ θεός ἐρμόμενος, δοῦλον γὰρ καχεροπορθόν· τοτε τοῖς τοῖς ν. α.
B Εἶποι καὶ τὸν δίκαιον λόγον ἐρμόμενος καὶ γὰρ καχερο-
σαμένοις· οὐτε γάρ πεπέραφαι τὸ στιντεῖς, γάρ γε τοῖς ν. α.
τονετοῦ στιντεῖς ὀλίγεντα * ἐρμόμενοι γάρ τοῖς τοῖς ν. α.
στιντεῖς, πότε γέγονεν οὐδέποτε, οὐθὲν, γάρ τοῖς τοῖς ν. α.
* γέγονεν εἰνὶ ήττον γεγονός μεταξὺ τοῖς τοῖς ν. α.
ἄλλα πτήσεις, γάρ γάρ τοῖς τοῖς ν. α.
καρποφορῶσα· πολλὰ γάρ τοῦ τεκνα τῆς ἐρμόμενος,
μᾶλλον τῆς ἐρμόμενης τοῦ αὐτοῦ· γάρ ἀποτελεῖται τοῖς τοῖς ν. α.
οἷς γάρ τοῖς τοῖς ν. α.
οὐκεῖς γάρ ερμόμενος, δοῦλον γάρ τοῖς τοῖς ν. α.
οὐκεῖς γάρ ερμόμενος. γάρ κατελύθησσα, γάρ γάρ τοῖς ν. α.
C τοῦτο τοῖς τοῖς ν. α.
οὐδέποτε· * ἀλλὰ εἰρυχεῖσθαι, γάρ γάρ τοῖς ν. α.

HOMILIA IV. — OMILIA IV.

(*juxta Hieronymum XIV.*)

Eis T.

Et dixit Dominus ad me in diebus Regis Iosie;
Visque ad eum locum in quo ait: insuffici-
vit animam suam Israel à peccatrice Iuda.

Καὶ εἶπεν ὁ καθεστὼρ τοῦτος με ἐν τῷτες ἡμέρᾳ
ἰωσίᾳ, ἐγώ τὰ ἔτητά.

Interprete S. HIERONYMO.

M. R. *perobscurus est debemus excutere, & postea, si Dominus dederit viam intelligendi, ad altiorem sensum venire. In Regnorum libris fertur historia, qua docet post Salomonis interitum, temporibus Roboam duodecim tribus fuisse divisas: ideo in decem tribus regnasse Hieroboam, & vocatas eas esse Israël: duabus vero praefuisse Roboam, & vocatas eas esse Iudam. Quod discretio populi juxta fidem libri, usque ad präsentem diem permanet. Neque enim in aliquibus voluminibus inuenitur ubi Israël & Iuda sub uno rufus Imperio redigantur. Primum itaque peccavit Israël sub Hieroboá, & ceteris successoribus ejus; & tanta peccavit, ut à Deo traderetur captivitati, & servitio apud Assyrios usque ad präsentem diem. Et Iuda peccavit, traditusque est Babylonii, non vifque ad hodiernam diem, sed (vt Scriptura testatur) septuaginta an-

Αγών δέ τον της αἰσχυνθεῖσας λίγες
χρόνια πάσχει, οὐδέ τε περιγράψει
το. ἢ μὲν τότε, ἐπειδὴ θέος μίσθιος, εἰ σύμμετο δὲ
βαθύλημα απότολμος μυστηρίου. Οὐκέτι δέλα τριάς
εἰδέναι τὸν τόπον ὅπερ, οὐδὲ τὰς βασιλείας γέ-
γραπτοις, μηρύκην δὲ τοὺς γεννούσους φοβούσι
εἰς τὴν Τανάσσην τοποθεσάμενοι τοῦτον τοντού-
λαντον, όπει τὸν τόπον φοβούσι μίσθιον φιλοῦν. ἢ
αἰλυνθίσαντα οἱ μὲν ταῦτα πολιτεύονται τοσούτοις,
ιεράδιον δὲ οὐ ταῦτα πολιτεύονται. ἢ εὐμενία μάθητή
μιαρέστης τὸν λαόν, οὐσιῶν την τούτην τοις ισοειδαῖς, μέ-
ρει τῆς μετεντούσης. Καὶ οὐδεμιᾷ γοῦν ισοειδαῖς συνα-
γόντων τὸν ισειδαῖς καὶ ισόδειν λέγεται δέ αὖτε. Ηγε-
τῶν δὲ τοπού τούτου ισειδαῖς πλειστονάριον τούτον τοντού-
λαντον καὶ τοὺς Μαγδόνιοὺς αὐτούς. καὶ ποταμού
ημέρατε τούτου ισειδαῖς, οὗτος αὐτὸς καταδί-
κησιν τὸν της αἰσχυνθεῖσας λίγες λίγες αἴγανες.